

Els objectes flotants (després de la tempesta)

De Montse Clotet i Tessa Harry
Dramatúrgia Irene Vicente Salas i
Carles Fernández Giua
Direcció Carles Fernández Giua
Amb Anna Sahun, Elena Gadel i
Ariadna Montfort

Durada: 1 h 25 min.

Una producció de **La Conquesta del Pol Sud** i **Teatre Akadèmia**.

Amb la col·laboració de l'**Institut Català d'Empreses Culturals**.

Companyia resident al
Teatre Akadèmia.

Sinopsi

Les parelles de la Tessa Harry i la Montse Clotet van morir fa 7 anys, quan l'una tenia 30 anys i l'altra 42.

Es van conèixer a un grup de dol per persones que les seves parelles havien mort, van connectar, es van fer amigues i van crear al Club de las vi(u)das. Perquè vídua és una paraula difícil, que costa. Li van posar aquest nom perquè volien mostrar aquesta realitat. Donar visibilitat a allò invisible i trencar tabús. Reivindicar el dol i el dret a viure'l. Com es pugui, com es vulgui.

El Club de las vi(u)das: el Club de las Vidas.

El Club de las vi(u)das neix com un espai, a Instagram, on hi publiquen textos, il·lustracions, fotografies i històries d'altres vídues que volen compartir les seves vivències. Perquè precisament el Club és un lloc que sorgeix amb aquesta voluntat: compartir en un moment que pot ser tan íntim i solitari.

Els objectes flotants és una història de sororitat. El muntatge es basa en un recull de textos de la Tessa i la Montse. A escena, tres intèrprets donen vida a aquest testimoniatge per transmetre al públic la seva experiència utilitzant la força evocadora de l'escena. Poesia, dansa, música i teatre es fonen per parlar de la pèrdua i del buit que deixen les persones estimades. Per parlar de com la nostra societat es planteja la mort i, sobretot, per transmetre el valor de la vida.

L'obra en paraules del director

Conec la Montse Clotet des de fa molts anys, quan a l'aula de teatre d'exalumnes de la Universitat Pompeu Fabra, compartíem moltes estones d'assaig sobre els projectes més variats. En un determinat moment, els compromisos, les feines i les famílies que es començaven a construir van fer que el teatre passés a un segon terme. Tot i això, ens hem anat veient plegats. El teatre va ser l'embrió d'un grup d'amics que encara avui ens freqüentem i que som importants els uns pels altres.

L'any 2018, la Montse va perdre el seu company, després d'un any de lluita contra el càncer. Vam mirar de ser al seu costat, de donar un cop de mà. I, en els temps que van seguir, també vam mirar de ser-hi, tot i que no sabíem ben bé com fer-ho. 'Compta amb nosaltres per qualsevol cosa que necessitis', vaig dir en algun moment. Llegint els textos de la Montse i la Tessa m'he adonat que no cal pensar gaire en el com ajudar, simplement, cal pensar en coses senzilles, del dia a dia i fer-les sense donar-hi gaires voltes, perquè l'altre senti que, senzillament, hi ets.

I això només és un exemple. Llegint les paraules de la Tessa i la Montse he après moltes coses, m'he vist identificat en molts aspectes, m'he vist com a membre d'aquesta societat nostra que no parla de la mort, per pudor, per incomoditat, per ignorància, per egoisme, per por. M'he vist al mirall reflectit clarament en moltes actituds i frases fetes sentides tant i tants cops. La imatge que s'ha delineat davant meu... bé, té llums i ombres i no m'ha deixat indiferent.

La Montse i la Tessa, han compartit la seva experiència a través de les seves paraules i a través d'algunes il·lustracions. Han utilitzat el ressò dels mitjans, les noves tecnologies, les xarxes. Per mi, han fet i fan una tasca molt important, perquè em sembla que no podem valorar del tot la vida si no pensem en la seva finitud. Així de senzill, així de difícil.

A La Conquesta del Pol Sud ja fa uns anys que treballem sobre experiències reals a escena. Per sobre de tot, busquem posar en relació l'experiència individual amb els processos col·lectius que marquen l'evolució de la nostra societat. Com en tots els nostres projectes, treballem conjuntament i a fons amb les i els testimonis per estructurar plegats un fil escènic i narratiu. No podria ser d'altra manera perquè partim de les seves històries. En aquest projecte, a més, hem triat treballar amb la intermediació d'intèrprets que fan de 'pont' entre les testimonis i el públic.

Ara que comencem aquest viatge, a totes elles, així com a tot l'equip artístic, el nostre agraïment.

Carles Fernández Giua

Fitxa artística

Autoria: Montse Clotet i Tessa Harry
Dramatúrgia: Irene Vicente Salas i Carles Fernández Giua
Direcció: Carles Fernández Giua
Repertiment: Anna Sahun, Elena Gadel i Ariadna Montfort
Disseny d'espai: Xesca Salvà
Disseny d'il·luminació: Lluís Serra
Espai sonor: Joan Cot Ros
Disseny de vídeo: Luca Butturini
Vestuari: Marina Valls
Moviment: Ariadna Montfort
Producció executiva: Irene Vicente Salas
Fotografies: Sílvia Poch
Distribució: Anita Lüscher / Mediterranea

Equip del Teatre Akadèmia

Gerència: Meri Notario
Direcció artística – Projectes especials i Filantropia: Guido Torlonia
Direcció artística – Programació i Cap de premsa: Fernando Solla
Direcció artística – Internacional: Enrico Ianniello
Cap de màrqueting i comunicació: Ana Flores
Comunicació i públics: Vinyet Vila
Cap tècnic: Lluís Serra
Tècnic auxiliar: Víctor Castro
Cap de sala i taquilla: Xavi Gómez

Patrocini

Amb el suport de

Col·labora

Participa al projecte

